

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 153. An dentur peccata distincta specie inadæquatâ tantùm, & quid de illis sit dicendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

neutram Confessionem intelligeretur malitia
adulterii, quæ est specialis injuria facta conjugii
& Sacramento Matrimonii, *Aversa* supra. *Steph.*
t. 5. d. 5. n. 145. *Stoz* l. 1. p. 3. n. 597. *Sperer* n.
406. Quòd si quis furatus sit, ut se inebriaret,
Lugo, *Tamb. Carden.* in 1. crisi d. 44. n. 131. di-
cunt non satisfacere hodie dicendo, *furatus*
sum, & cras dicendo, *volui me inebriare*, sed de-
bere iterum confiteri conjunctum hoc vel si-
mili modo, *furatus sum animo me inebriandi*, quia
aliàs non explicat furtum fuisse in specie gulæ,
in qua tamen fuit ratione finis, ob quem fa-
ctum est. Sed in hoc probabiliter contradicunt
Caram. & *Aversa* supra, nam speciem gulæ ex-
primit: quamvis autem non dicat, in quo in-
dividualiter actu voluntatis tanquam subjecto
fuerit, hoc non videtur requiri, ergo cum an-
tea expresserit speciem & numerum furti, jam
autem exprimat etiam speciem & numerum
gulæ, videtur totam malitiam sufficienter ex-
plicare. Videri possunt *Arr.* à n. 42. & *Bosco* à
n. 164.

1136 Q. 153. *An dentur peccata distincta specie in-
adequatâ tantum, & quid de illis sit dicendum.* &
Oviedo & *Compt.* De anima d. 5. s. 3. n. 5. admit-
tunt in physicis distinctionem aliquam me-
diam, quæ sit major quàm numerica & minor
quàm specifica, quam vocant specificam inad-
æquatam, v. g. dicunt Petrum & Bucephalum
distingui specie, Petrum & Paulum numero,
Petrum & Catharinam specie inadæquatâ.
Cum proportione ad illam sententiam putant
Caram. & alii dari in moralibus etiam peccata
distincta specie tantum inadæquatâ, qualem es-
se dicunt blasphemiam unam in Deum & alte-
ram

ram in Sanctos, blasphemiam unam contra misericordiam Dei & alteram contra justitiam. *Bona spei*, quamvis De anima d. 2. dub. 2. rejiciat illam speciem inadæquatam, attamen de pecc. d. 4. à n. 280. dicit, si in moralibus admitterentur talia peccata distincta specie inadæquatâ, fore obligationem illâ specialiter confitendi, eò quòd aliàs Sacramentum exponeretur periculo nullitatis, incertum enim est, inquit, an Christus ad valorem non requisiverit etiam confessionem illorum peccatorum specie inadæquatâ distinctorum : sed ratio ista nihil evincit, nam dici posset esse pariter incertum, an Christus ad valorem non requisiverit confessionem multorum, quæ Authores aliqui affirmant, alii negant distingui specie, & tamen si hæc secundum opinionem probabilem omittantur, non ideo Sacramentum exponitur periculo nullitatis, quia certum est ad valorem Sacramenti sufficere confessionem formaliter tantum integram. Ratio melior pro ista sententia afferri posset, quia ex *Tridentino* scimus omnes species esse confitendas ; ergo cum tò species sit quid commune, extendi debet ad speciem etiam inadæquatam, quia lex confitendi censi debet favorabilis, cum ordinetur non ad gravandum reum sed ad absolvendum. Contra tamen est, quòd ex sensu communi fidelium per speciem, quam jubemur confiteri, intelligatur species adæquata & simpliciter talis, Theologi enim hæcenus in moralibus non fecerunt mentionem de specie illa inadæquata, sed talia duo peccata dixerunt simpliciter esse unius speciei, quamvis fundamentum sit asserendi inter illa esse distinctionem numericam majorem.

1137 Q. 154. Si quis non possit, vel excusetur ab aperiendo peccato in specie, an teneatur saltem in genere se accusare de illo, & circa illud elicere contritionem. R. S. I. Qui scit se peccasse mortaliter, & planè nescit, in qua specie, tenetur ita in genere se accusare de illo, si autem sciat esse in genere, v. g. iustitiæ, tenetur & hoc addere, quia peccatum sic in genere explicatum, quando aliter non occurrit, est materia sufficiens absolutio- nis, ergo etiam necessaria, Lugo d. 16. n. 532. Di- cast. d. 9. n. 880. Castrop. pu. 10. n. 3. Tamb. De conf. l. 2. c. 10. n. 53. Dian. p. 3. tr. 6. R. 66. Stoz. l. 2. n. 89. Palav. n. 293. Sporer n. 378. Postea autem, quando recordabitur peccati in sua specie infi- ma, tenebitur illud sic agnitum iterum confite- ri, quia est obligatio confitendi in specie infi- ma, ergo quamdiu hoc non est factum, remanet obligatio sic confitendi, quando fieri poterit.

1138 S. 2. Si quis ob instans vitæ periculum, aut ne prodat complicem, aut ob aliud grave in- commodum excusetur, quò minus dicat pec- catum suum in specie infima, tenetur dicere in ea specie subalternâ, in qua si dicat, cessabit tale periculum, sic enim pro nunc satisficit præcepto quantum moraliter satisfieri potest & debet, postmodum autem, quando poterit vel alio tempore vel apud alium Confessarium, in spe- cie infima confiteri sine ullo ejusmodi pericu- lo, ad hoc tenebitur, ob rationem jam datam, paterque ex propositione damnata, quam retu- li n. 596. Oppositum videtur tenuisse Burgh- cent. 3. casu 62. hac ratione ductus, quia in- commodum excusans ab integritate mate- rialii afficit peccatum, prout hoc est à parte rei, ergo non tantum quoad rationem specificam, sed